

[Finansministeren.]

forsvarsudgifterne. Der er vist for mig ingen grund til at gå ind herpå ved denne lejlighed, så meget mindre som der ikke i det foreliggende lovforslag er tale om nævneværdige udgiftsstigninger på dette område.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Thestrup i sin tale gjorde et konstruktivt, bemærkelsesværdigt forsøg på at finde frem til muligheder for at begrænse udgiftsstigningerne, og jeg vil gerne komme med nogle enkelte kommentarer til de punkter, det ærede medlem stillede op. Jeg er enig med det ærede medlem i, at vi skal være yderst forsigtige med nye udgiftslove. Jeg kan også kun være enig i, at man ved gennemgangen af finanslovforslaget må være opmærksom på, om der er overflødige udgifter og udgifter, som tiden er løbet fra. Her kan der jo dog nok tænkes at foreligge forskelle i bedømmelsen af disse ting.

Endvidere er jeg enig i, at problemet om byrdefordelingen mellem stat og kommune må løses. En ændring af refusionssystemet indeholder i hvert fald to muligheder for besparelser. Først er der den administrative forenkling ved at formindske antallet af økonomiske mellemværender mellem stat og kommuner, således at der bliver færre refusionsanmeldelser, mindre revisionsarbejde o. s. v. Det vil måske nok være muligt at nedbringe administrationsudgifterne noget på denne måde, men skal der være tale om en væsentlig nedsættelse af statens udgifter i denne sammenhæng, så kommer man jo ikke — og det er det andet — uden om at reducere de andele af visse offentlige udgifter, der bæres af staten, og så er vi jo straks inde på et — det tør jeg vel sige — ømtåligt politisk spørgsmål; vi har jo diskuteret det nogle gange her i tinget. Nu tør jeg vel sige, at et af de største partier i denne sal er det kommunale, og dér er der jo straks megen modstand imod noget sådant. Man kan jo også meget vel anlægge den betragtning, at der sker en rimeligere byrdefordeling for borgerne i det omfang, skatter og afgifter opkræves via staten.

Men alligevel er der naturligvis problemer at se på i denne sammenhæng. Det ærede medlem var jo selv inde på det ved at sige, at det næppe var muligt at gennemføre en væsentlig begrænsning af refusionssystemet i forbindelse med en forøgelse af kommuner-

nes dispositionsret og ansvar, før der er sket en ændring af den kommunale inddeling og opgavefordeling. Jeg er enig med det ærede medlem i dette sidste. Den mulige omlægning af kommunestrukturen, som kommunallovskommissionen arbejder med, er imidlertid en meget vidtgående reform, som det ikke vil være gøreligt at få sådan helt gennemført i den nærmeste fremtid. Som jeg allerede nævnte ved fremsættelsen af finanslovforslaget, tror jeg heller ikke, man kan regne med, at det udvalg, der ser på hele refusionssystemet, altså på byrdefordelingens kan komme med noget endeligt resultat, som kan få betydning for lovgivningsarbejdet i dette folketingsår. Det er jo svært midt i et arbejde at svare på, hvor langt man er kommet; jeg må derfor give afkald på at svare det ærede medlem fru Grethe Philip, svare i hvert fald konkret, men jeg kan sige det sådan, at der skulle være gode muligheder for, at den nævnte arbejdsgruppe kan have tilendebragt sit arbejde til foråret, således at vi derefter kan se på sagen i finansministeriet og andre ministerier og i regeringen og komme med et oplæg ved begyndelsen af næste folketingsår.

Men selv om der altså endnu foregår et forberedende arbejde på dette felt, så forhindrer det jo i og for sig ikke, at vi kan se på enkelte refusionsordninger for at finde frem til besparelser for staten. Jeg kunne jo nævne vejrefusionerne, jeg kunne også nævne tilskuddet til lærerlønningerne, områder, hvor kommunerne i forvejen har en betydelig dispositionsfrihed og staten en betydelig refusionspligt. Jeg er for mit vedkommende parat til at drøfte de besparelsemuligheder, der måtte findes her, såfremt det ærede medlem hr. Thestrup og hans parti og andre partier også er parat til at gå ind i en sådan drøftelse.

Det ærede medlem beskæftigede sig dernæst med spørgsmålet om udviklingen i statens lønningsudgifter og antallet af ansatte. Det ærede medlem udtrykte bekymring for, om denne udvikling på længere sigt nu også var i overensstemmelse med en rationel administrationsform. Jeg vil for det første gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at jeg netop ved fremsættelsen af dette finanslovforslag redegjorde for, i hvor høj grad spørgsmålet om en